

V Poreču se prebujamo v sobotno jutro, pri tem pa obstajajo velike individualne razlike. Eni smo pokonci že nekaj ur, drugi čakajo na uradno bujenje on pol osmih.

Že prvi dan smo izkusili večino ponudbe, ki je bomo deležni v naslednjih dneh. Kuharji so nas razvajali z odličnimi obroki, opoldan smo preživeli v prenovljenih sobah, zvečer pa smo preizkušali različne športne objekte in igrala. Resnici na ljubo, letošnja generacija otrok ne sodi prav med športne obsedence, a tukaj je dovolj možnosti tudi za rekreacijo ali zgolj lenobno posedanje po klopeh in na igralih. Ob tem se lahko pogovorimo o vsem, za kar med šolskim letom ni bilo časa.

Zdravnica in medicinska sestra sta se, vsaj kar se nas tiče, lahko nemoteno družili ob kavi, malo bolj pa smo zaposlili lokalnega sladodarja in pripravljalca hitre hrane, ki ga kličemo kar Johnny, in to samo zato, ker mu je tako ime. Mimogrede, Johnny odlično obvlada poštevanko števila dva: lani je stala kepica sladoleda štiri kune, letos šest.

Saj res, tu smo predvsem zato, da bi se kopali. Plavalna učiteljica sta na to zelo skrbno pripravljena. Otroci so večji del popoldneva preživeli v vodi pod strogim nadzorom učiteljev. Prvi dan je šlo bolj za spoznavanje plavalnih veščin, že jutri pa si privoščimo še kaj več.

Temperatura vode je različna, odvisno pač od tega, koga vprašate. Razpon je od 'full topla' (večina učencev), 'primerne temperature' (lokalno prebivalstvo), 'rahlo hladna' (učitelji) do 'ne vem, nisem poskusil' (pisec teh vrstic). Enako velja za vreme...

Danes, v soboto, nas čaka dopoldansko in popoldansko kopanje in športne aktivnosti, v nedeljo pa izlet z ladjo. Kar se tiče domotožja, pa ga je ravno prav; se pravi dovolj, da veste, da nismo pozabili na vas in ne toliko, da bi vas zaradi tega moralo skrbeti.